

Manfred Röseler

Kurs biblijny

Nowe życie z Jezusem

Wydawanie owocu

Tytuł oryginału: BIBELGRUNDKURS "NEUES LEBEN MIT JESUS"

Original edition © by Missionswerk DIE BRUDERHAND e.V.

Polish edition © by Fundacja Ewangeliczna

Wydawca: Fundacja Ewangeliczna

Tekst biblijny, cytowany w kursywie, pochodzi z dwóch wydań Pisma Świętego:

- Biblia Warszawska, Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa 1994,
- Biblia Tysiąclecia, Wydawnictwo Pallottinum, Poznań - Warszawa 1980.

Cytaty z Biblii Tysiąclecia oraz odnośniki do niej oznaczone zostały symbolem "BT".

skrótów nazw ksiąg biblijnych zastosowane w kursywie

W nawiasach podano nazwy ksiąg w Biblii Tysiąclecia, różniące się od nazw użytych w Biblii Warszawskiej.

Abd. - Księga Abdiasza
Agg. - Księga Aggeusza
Am. - Księga Amosa
Dan. - Księga Daniela
Dz.Ap. - Dzieje Apostolskie
Efez. - List do Efezjan
Est. - Księga Estery
Ezd. - Księga Ezdrasza
Ezech. - Księga Ezechiela
Filem. - List do Filemona
Filip. - List do Filipian
Gal. - List do Galacjan (List do Galatów)
Hab. - Księga Habakuka
Hebr. - List do Hebrajczyków
Iz. - Księga Izajasza
Jan - Ewangelia Jana
I Jan - I List Jana
II Jan - II List Jana
III Jan - III List Jana
Jak. - List Jakuba
Jer. - Księga Jeremiasza
Job - Księga Joba (Księga Hioba)
Joel - Księga Joela
Jon. - Księga Jonasza
Joz. - Księga Jozuego
Jud. - List Judy
Kazn. - Księga Kaznodziei Salomona (Księga Koheleta)

Kol. - List do Kolosan
I Kor. - I List do Koryntian
II Kor. - II List do Koryntian
I Kron. - I Księga Kronik
II Kron. - II Księga Kronik
I Król. - I Księga Królewska
II Król. - II Księga Królewska
Łuk. - Ewangelia Łukasza
Mal. - Księga Malachiasza
Mar. - Ewangelia Marka
Mat. - Ewangelia Mateusza.
Mich. - Księga Micheasza
I Mojż. - I Księga Mojżeszowa (Księga Rodzaju)
II Mojż. - II Księga Mojżeszowa (Księga Wyjścia)
III Mojż. - III Księga Mojżeszowa (Księga Kapłańska)
IV Mojż. - IV Księga Mojżeszowa (Księga Liczb)
V Mojż. - V Księga Mojżeszowa (Księga Powtórzonego Prawa)
Nah. - Księga Nahuma
Neh. - Księga Nehemiasza
Obj. - Objawienie Jana (Apokalipsa Jana)
Oz. - Księga Ozeasza
Pieśń n.P. - Pieśń nad Pieśniami
I Piotr - I List Piotra

II Piotr. - II List Piotra
Przyp. - Przypowieści Salomona (Księga Przysłów)
Ps. - Księga Psalmów
Rut - Księga Rut
Rzym. - List do Rzymian
I Sam. - I Księga Samuela
II Sam. - II Księga Samuela
Sędz. - Księga Sędziów
Sof. - Księga Sofoniasza
I Tes. - I List do Tesaloniczan
II Tes. - II List do Tesaloniczan
Tr. - Treny (Lamentacje)
I Tym. - I List do Tymoteusza
II Tym. - II List do Tymoteusza
Tyt. - List do Tytusa
Zach. - Księga Zachariasza

W odnośnikach do tekstów biblijnych zawsze podawany jest najpierw skrót nazwy księgi, następnie numer rozdziału, po przecinku zaś numer wiersza. Przykłady:

Obj. 3,20 = Objawienie Jana (Apokalipsa Jana), rozdział 3, wiersz 20
Iz. 1,11-16.18-20 = Księga Izajasza, rozdział 1, wiersze 11-16 oraz 18-20

Każdy chrześcijanin jest w stanie prowadzić zwycięskie życie. Nie możemy jednak wydawać owocu sami z siebie. Tylko trwając w ścisłej społeczności z Jezusem możemy żyć w obfitości i wydawać owoc. Dlatego powinniśmy pielęgnować ją każdego dnia.

Trwajcie we mnie, a Ja w was. Jak latorośl sama z siebie nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym, tak i wy, jeśli we mnie trwać nie będziecie. Ja jestem krzewem winnym, wy jesteście latoroślami. Kto trwa we mnie, a Ja w nim, ten wydaje wiele owocu; bo beze mnie nic uczynić nie możecie.

Jan 15,4-5

Czym jest „wydawanie owocu”?

A. W ZNACZENIU NATURALNYM

W naturalnym znaczeniu, owoc jest najwyższym stadium rozwoju życia organicznego. Posiada on zdolność zapoczątkowania nowego życia tego samego rodzaju.

1 Mojż. 1,29

Potem rzekł Bóg: Oto daję wam wszelką roślinę wydającą nasienie na całej ziemi; wszelkie drzewa, których owoc ma w sobie nasienie; niech będzie dla was pokarmem.

Owoc ziemi stanowi pokarm dla ludzi i zwierząt. To, że ziemia wydaje plon i daje nam wystarczającą ilość pokarmu, zawdzięczamy Bożemu błogostwieństwu.

B. W DUCHOWYM ZNACZENIU

W duchowym znaczeniu, owoc obrazuje błogostwieństwo spoczywające na życiu chrześcijanina. W życiu człowieka oddanego Bogu owocem jest między innymi: miłość, dobroć, wierność (*Gal. 5,22-23*). Jezus powołał nas do tego, abyśmy szli i wydawali owoc. Każdy chrześcijanin ma możliwość wydawania owocu! Nasz owoc powinien być trwały (*Jan 15,16*).

Dlaczego powinniśmy wydawać owoc?

A. PONIEWAŻ W TEN SPOSÓB UWIELBIAMY BOGA

Jan 15,8

Przez to uwielbiony będzie Ojciec mój, jeśli obfity owoc wydacie i staniecie się uczniami moimi.

Owoc Ducha w widoczny sposób odróżnia chrześcijanina od niechrześcijanina. Wydając obfity owoc, uwielbiamy Boga.

- Dla kogo, w pierwszym rzędzie, wydajemy owoc? *Rzym. 7,4*

B. PONIEWAŻ ZOSTALIŚMY DO TEGO POWOŁANI

Jan 15,16

Nie wy mnie wybraliście, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was, abyście szli i owoc wydawali i aby owoc wasz był trwały.

Od winnego krzewu oczekujemy, że będzie rodził winogrona. W tym celu został zasadzony. Jeśli nie wydaje owocu, nie ma żadnej wartości dla ogrodnika (*Łuk. 13,6-9*).

Podobnie jest z chrześcijanami. Jezus powołał ich i przeznaczył do tego, by wydawali owoc. Jeśli tego nie czynią, mijają się z powołaniem i podlegają Bożemu sądowi (*Jan 15,2-6*).

- Czego możemy oczekiwać, jeśli troszczymy się o wydawanie owocu? *Jan 15,2.7-8*

C. PONIEWAŻ OWOC JEST ZNAKIEM ROZPOZNAWCZYM CHRZEŚCIJANINA

Mat. 12,33

Zasadźcie drzewo dobre, to i owoc będzie dobry, albo zasadźcie drzewo złe, to i owoc będzie zły; albowiem z owocu poznaje się drzewo.

Drzewo może być rozpoznane po owocach. Tak samo chrześcijanin lub fałszywy prorok może być rozpoznany po „owocach” (*Mat. 7,15-20*).

- Po jakim „owocu” można poznać chrześcijanina? *Łuk. 6,43-45, Jan 13,35*

Owoc Ducha Świętego

Gal. 5,22-23a

Owoce zaś Ducha są; miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, tagodność, wstrzeźliwość.

- Jakie są „uczynki ciała”? *Gal. 5,19-21*

Owoc Ducha nie powinien być mylony z darami Ducha Świętego.

- **Dary Ducha** są szczególnymi zdolnościami, które Duch Święty w różnym stopniu rozdziela poszczególnym chrześcijanom.
- **Owoc Ducha** to Boży charakter, który powinien w podobnym stopniu przejawiać się w życiu każdego chrześcijanina.

„Życie duchowe” i „życie cielesne” pozostają względem siebie w całkowitej sprzeczności. W *Liście do Galacjan 5,16-26* owoc Ducha przeciwstawiony został uczynkom ciała.

Owoc Ducha Świętego powinien każdego dnia uwiadczać się w naszym życiu. Jest to najważniejsza oznaka chrześcijańskiego życia.

A. MIŁOŚĆ

Miłość jest najistotniejszą cechą chrześcijanina. Miłość Boża nie stawia żadnych warunków i oczekiwań, ale jest ofiarna i pragnie obdarowywać innych. W nakazie miłości zawiera się całe Boże Prawo (*Mat. 22,37-40*).

Niektórzy komentatorzy Biblii, powołując się na konstrukcję zdania w języku greckim, twierdzą, że w *Liście do Galacjan 5,22*, po słowie „miłość”, można postawić dwukropek. To wskazywałoby, że miłość jest kompletnym owocem Ducha, a pozostałe cechy są jej składnikami. Moglibyśmy postrzegać owoc Ducha jako jedność, której poszczególne składniki dojrzewają w różnym tempie.

Greckie słowo „*agape*”, tłumaczone w *Liście do Galacjan 5,22* jako „*miłość*”, wyraża pełną poświęcenia miłość Boga do nas.

Jan. 3,16

Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny.

I Jan 4,9-10

Najlepszy opis miłości Bożej znajduje się w *I Liście do Koryntian 13,1-8*.

- Czym różni się zwykła, przyjacielska miłość od głębokiej i nieskończonej miłości Bożej? *I Jan 3,16-17*

B. RADOŚĆ

Greckie słowo „*chara*” oznacza „*radość*”.

Neh. 8,10

[...] nie smućcie się, wszak radość z Pana jest waszą ostoją.

Boża radość sprawia, że nie jesteśmy zależni od doczesnych radości. Możemy więc radować się nawet wówczas, gdy przechodzimy próby (*Jak. 1,2-4*)!

- Kiedy powinniśmy się radować? *Filip. 4,4, Ps. 16,11*

C. POKÓJ

Greckie słowo „*eiraenae*” oznacza „*pokój*”. Wyraża ono spokój, dobre samopoczucie, wewnętrzną harmonię i uporządkowane życie.

Prawdziwy pokój możemy otrzymać jedynie od Jezusa, Księcia Pokoju (*Iz. 9,5*).

Każdy człowiek potrzebuje:

- pokoju z Bogiem, *Rzym. 5,1*
- pokoju Bożego. *Filip. 4,7*

- W jaki sposób możemy czynić pokój? *Dz.Ap. 10,36, Rzym. 14,19*
- Jakie obietnice dotyczą tych, którzy czynią pokój? *Mat. 5,9*

D. CIERPLIWOŚĆ

Greckie słowo „*makrothymia*” oznacza „*cierpliwość*” lub „*wytrwałość*”.

Cierpliwość jest bardzo ważną Bożą cechą.

Rzym. 2,4

Albo może lekceważysz bogactwo jego dobroci i cierpliwości, i pobłażliwości, nie zważając na to, że dobroć Boża do upamiętania cię prowadzi?

Nasza cierpliwość jest poddawana szczególnej próbie gdy spotykają nas cierpienia (*II Kor. 1,6*).

Wykonywanie woli Bożej również wymaga od nas wytrwałości (*Hebr. 10,36*).

- Jak Bóg nagrodził cierpliwość Abrahama? *Hebr. 6,13-15*

E. UPRZEJMOŚĆ

Greckie słowo „chrestotes” oznacza „uprzejmość”, „łaskawość” i „dobrotliwość”.

Ponieważ Bóg okazał nam tak wiele dobroci (Tyt. 3,4-5), również my powinniśmy przyoblec się w uprzejmość wobec innych.

Kol. 3,12

Przeżo przyobleczcie się jako wybrani Boży, święci i umiłowani, w serdeczne współczucie, w dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość.

Uprzejmość jest jedną z cech rozpoznawczych ludzi, którzy służą Bogu. (II Kor. 6,4-6).

- W jakich sytuacjach możemy okazywać innym uprzejmość? Efez. 4,32

F. DOBROĆ

Greckie słowo „agathosyne” oznacza „dobroć”, „doskonałość”, czyli zbiór wszystkiego, co dobre.

Jedynie Bóg jest naprawdę dobry (Mat. 19,17). Psalmi wciąż na nowo opiewają Jego dobroć.

Ps. 100,5

Albowiem dobry jest Pan; na wieki trwa łaska jego, a wierność jego z pokolenia w pokolenie.

Dobroć została nazwana owocem światłości (Efez. 5,9).

Wszystkim ludziom powinniśmy okazywać szacunek i dobroć (Tyt. 3,1-2).

Paweł wiedział, że wierzący w Rzymie są pełni dobroci (Rzym. 15,14).

- W jaki sposób dobroć może przejawiać się w naszym życiu?

G. WIERNOŚĆ

Greckie słowo „pistis” oznacza „wierność”, „niezawodność”, „sumienność”.

Boża wierność wobec nas jest podstawą naszej wierności w stosunku do Niego (I Kor. 10,13; II Tes. 3,3; II Tes. 2,13).

Bóg oczekuje od nas wierności (Neh. 1,8). Ci, którzy nie są Mu wierni, poniosą za to karę (Ps. 73,27).

Wierność w służbie powinna cechować każdego chrześcijanina.

Łuk. 16,10, III Jan 3

- Czego wymaga się od sług Chrystusa? Dlaczego? I Kor. 4,1-2

H. ŁAGODNOŚĆ

Greckie słowo „praytes” oznacza „łagodność”. Doskonale opisuje ono zachowanie Pana Jezusa.

Mat. 11,29, Mat. 21,5, II Kor. 10,1

My również powinniśmy okazywać łagodność wszystkim ludziom (Efez. 4,1-2).

Na tych, którzy są łagodni spoczywa Boże błogosławieństwo (Mat. 5,5).

Powinniśmy więc pielęgnować w sobie łagodne usposobienie (Kol. 3,12; I Tym. 6,11).

- W jakich sytuacjach szczególnie wymagana jest łagodność? Gal. 6,1, II Tym. 2,25

I. WSTRZEMIEŻLIWOŚĆ

Greckie słowo „*enkrateia*” oznacza „wstrzemięźliwość”, „samokontrolę”, „opanowanie”, „powściągliwość”.

Termin ten rzadko występuje w Nowym Testamencie. Wezwanie do wstrzemięźliwości ma na celu uchronienie nas od rozwiązłego i nieprzyzwoitego życia.

Dz.Ap. 24,25, I Kor. 7,5.9, Tyt. 1,8, II Piotr 1,6

Wstrzemięźliwość może jednak obejmować także inne sfery naszego życia.

Powinniśmy powstrzymać się od:

- rzeczy niedozwolonych (*I Piotr 2,11*).
- rzeczy przeszkadzających w służbie dla Jezusa.
- egoizmu, który prowadzi do upadku.

- W jakich dziedzinach życia potrzebna jest wstrzemięźliwość?
I Kor. 9,25

Różnorakie owoce

W Biblii słowo „owoc” zwykle występuje w naturalnym znaczeniu i określa np.:

- owoc drzew (*I Mojż. 1,11.29; 3,2; 4,3; II Mojż. 10,15*),
- dzieci jako „owoc łona” (*V Mojż. 28,4.11.18; 30,9 BT*).

W wielu fragmentach słowo „owoc” stosowane jest jednak w sensie przenośnym:

A. OWOC UCZYNKÓW

Kol. 1,10

Abyście postępowali w sposób godny Pana ku zupełnemu jego upodobaniu, wydając owoc w każdym dobrym uczynku i wzrastając w poznawaniu Boga.

Skutki naszych czynów, naszego postępowania i sposobu życia można nazwać owocami (*Przyp. 1,31*).

Owoce naszych uczynków mogą być zarówno dobre, jak i złe - co człowiek sieje, to także będzie zbierać (*Gal. 6,7-8; Przyp. 22,8*).

UCZYNKI (PRZYKŁADY)

- nieprawość, zło
- oszustwo, krzywdzenie innych
- przemoc, zemsta
- zawiść, niezgoda
- cielesne życie
- życie w Duchu Świętym

OWOC

- nieszczęście (*Przyp. 22,8*)
- zawiść
- smutek, zmartwienia
- nieufność
- zagłada (*Gal. 6,8*)
- życie wieczne (*Gal. 6,8*)

B. OWOC SPRAWIEDLIWOŚCI

Filip. 1,11
Pełni owocu sprawiedliwości przez Jezusa Chrystusa, ku chwale i czci Boga.

- Jaki jest owoc sprawiedliwości?
Przyp. 11,30, Iz. 32,17

C. OWOC WARG

Hebr. 13,15
Przez niego więc nieustannie składajmy Bogu ofiarę pochwalną, to jest owoc warg, które wyznają jego imię.

- Co wiąże się z owocem warg?
Przyp. 12,14

D. OWOC EWANGELII

Kol. 1,6
[...] tak dzieje się to, zarówno na całym świecie, jak i pośród was od tego dnia, kiedy usłyszeliście i poznaliście łaskę Bożą w prawdzie, że ona wydaje owoc i rośnie

Rzym. 1,13

- Jaki owoc rodzi Słowo Boże?
Iz. 55,10-11

E. OWOC ŚWIATŁOŚCI

Efez. 5,9
Bo owocem światłości jest wszelka dobroć i sprawiedliwość, i prawda.

- W jaki sposób powinniśmy żyć jako dzieci światłości? *Efez. 5,8-14*

W jaki sposób mogę wydawać owoc?

Ps. 1,1-3
Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą bezbożnych, ani nie stoi na drodze grzeszników, ani nie zasiada w gronie szyderców, lecz ma upodobanie w zakonie Pana i zakon jego rozważa dzień i nocą. Będzie on jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, wydające swój owoc we właściwym czasie, którego liść nie więdnie, a wszystko, co uczyni, powiedzie się.

Aby drzewo mogło wydawać owoc, musi być zasadzone w miejscu, w którym znajduje się woda i składniki odżywcze.

Abyśmy mogli przynosić owoc:

- musimy być zakorzenieni w Jezusie (*Kol. 2,6-7*),
- i trwać w Nim (*Jan 15,4-5*).

Jeśli chcemy wzrastać w wierze i wydawać obfity owoc, musimy być bardziej zakorzenieni w Jezusie.

Oto duchowe „korzenie”:

A. SŁOWO BOŻE

Mat. 4,4

Nie samym chlebem żyje człowiek, ale każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych.

Potrzebujemy Słowa Bożego, aby poznać Bożą wolę dotyczącą naszego życia. Słowo Boże zostało porównane do chleba, ponieważ jest niezbędne dla duchowego życia.

B. MODLITWA

Filip. 4,6

Nie troszczcie się o nic, ale we wszystkim w modlitwie i błaganiach z dziękczynieniem powierzcie prośby wasze Bogu.

Przez modlitwę możemy pogłębiać naszą społeczność z Bogiem. Możemy w niej przedkładać Bogu wszystkie nasze sprawy i otrzymywać moc do pokonywania codziennych problemów. Bliska społeczność z Bogiem jest niezbędna do tego, by wydawać duchowy owoc.

C. SPOŁECZNOŚĆ

I Kor. 12,27

Wy zaś jesteście ciałem Chrystusowym, a z osobna członkami.

Jako członkowie Kościoła, mamy społeczność z innymi chrześcijanami i możemy się nawzajem wzmacniać w wierze. Społeczność ta oraz nauczanie w Zborze pomagają nam stawać się dojrzałymi chrześcijanami, wydającymi obfity owoc.

D. POSŁUSZEŃSTWO

Jan 14,21

Kto ma przykazania moje i przestrzega ich, ten mnie miłuje; a kto mnie miłuje, tego też będzie miłował Ojciec i Ja miłować go będę, i objawię mu samego siebie.

Nasza decyzja o pójściu za Jezusem i nasza miłość do Niego muszą być widoczne w naszym życiu. Jeśli ktoś wyznaje Jezusa tylko słowami, oszukuje samego siebie. Ten jednak, kto żyje w posłuszeństwie Bogu, będzie wzrastał w wierze i wydawał owoc. Czy prowadzisz owocne życie? Czy chciałbyś wydać obfity owoc?

Nie jesteśmy w stanie prowadzić owocnego życia własnymi siłami. Latorośl nie może wydawać owocu, jeśli nie trwa w krzewie winnym. Również my nie możemy przynosić owocu bez trwania w Jezusie. Jeśli jednak zajmie On w naszym życiu należne Mu miejsce, to pojawienie się owocu Ducha Świętego będzie naturalną konsekwencją.

- Co to znaczy: „trwać w Jezusie”?
Jan 15,4-5

W ZNACZENIU NATURALNYM
 W naturalnym znaczeniu owoc, jest najwyższym stadium rozwoju życia organicznego. Posiada on zdolność zapoczątkowania nowego życia tego samego rodzaju (1 Mojż. 1,29).

W ZNACZENIU DUCHOWYM
 W duchowym znaczeniu owoc, obrazuje błogosławieństwo spoczywające na życiu chrześcijanina. W życiu człowieka oddanego Bogu owocem jest między innymi: miłość, dobroć, wierność (Gal. 5,22-23).

OWOC DUCHA ŚWIĘTEGO Gal. 5,22-23

- A. Miłość**
 - Czym różni się zwykła, przyjacielska miłość od głębokiej i nieskończonej miłości Bożej (1 Jan 3,16-17)?
- B. Radość**
 - Kiedy powinniśmy się radować (Fil. 4,4)?
- C. Pokój**
 - Jakie obietnice dotyczą tych, którzy czynią pokój (Mat. 5,9)?
- D. Cierpienie**
 - Jak Bóg nagrodził cierpliwość Abrahama? (Hebr. 6,13-15)?
- E. Uprzeżmość**
 - W jakich sytuacjach możemy okazywać innym uprzeżmość (Efez. 4,32)?
- F. Dobroć**
 - W jaki sposób dobroć może przejawiać się w naszym życiu?
- G. Wierność**
 - Czego wymaga się od sług Chrystusa (1 Kor. 4,1-2)?
- H. Łagodność**
 - W jakich sytuacjach szczególnie wymagana jest łagodność (Gal. 6,1)?
- I. Wstrzemięźliwość**
 - W jakich dziedzinach życia potrzebna jest wstrzemięźliwość (1 Kor. 9,25)?

DLACZEGO POWINNIŚMY WYDAWAĆ OWOC?

Ponieważ w ten sposób uwielbiamy Boga
 Jan 15,8

• Dla kogo, w pierwszym rzędzie, wydajemy owoc (Rzym. 7,4)?

Ponieważ zostaliśmy do tego powołani
 Jan 15,16

• Czego możemy oczekiwać, jeśli troszczymy się o wydawanie owocu (Jan 15,2,7-8)?

Ponieważ owoc jest znakiem rozpoznawczym chrześcijanina Mat. 12,33

• Po jakim owocu można rozpoznać chrześcijanina (Jan 13,35)

RÓŻNORAKIE OWOCE

- A. Owoce uczynków** Kol. 1,10
- B. Owoce sprawiedliwości** Filip. 1,11
- C. Owoce warg** Hebr. 13,15
- D. Owoce Ewangelii** Kol. 1,6
- E. Owoce światłości** Efez. 5,9

W JAKI SPOSÓB MOGĘ WYDAWAĆ OWOC?
 Musimy być zakorzenieni w Jezusie (Kol. 2,6-7) i trwać w Nim (Jan 15,4-5).

Słowo Boże
 Mat. 4,4

Modlitwa
 Filip. 4,6

Spółeczność
 1 Kor. 12,27

Posłuszeństwo
 Jan 14,21

Jezus.pl